

[Munch-Petersen.]

og det hjælper ikke, at man forbedrer Teknikken, at man skaber større Produktionsmuligheder, naar man ikke kan skabe Afsætning indenfor det kapitalistiske Samfund. Derfor kunde vi allerede den Gang forudsige, at det maatte komme, saaledes som det kommer nu.

I September 1931 udbredtes der jo ogsaa visse Rygter om Burmeister & Wain, men den Gang blev det vist tilbage af den samlede Presse; selv efter at Regnskabet var offentliggjort i Februar i Aar, hævdede man, at det betød ikke noget saa slemt, hvad dette Regnskab udviste. Og under Valgkampagnen fortalte man jo fra Regeringspartierne Side, at nu gik man lysere Tider i Møde, saa nu skulde man altsaa ikke kunne forvente den Slags Krak, som vi her staar overfor.

Naar det ærede Medlem Hr. S. Munk har sagt, at Folk havde Grund til at tro, at Selskabets Stilling var anderledes, at Folk maatte føle sig overraskede over det, der er sket, kan der derfor være noget om det, selv om man naturligvis, naar man saa gennem de Kulisser, som opstilledes, kunde forudse, hvad der vilde komme. Og jeg maa ogsaa forudsætte, at de ærede Medlemmer af dette høje Ting har kunnet forudse, hvad der maatte komme.

Nu anmodes der ved dette Lovforslag om Betalingshenstand, og man maa da med Rette spørge: hvad skal der saa komme efter denne Betalingshenstand? Vi faar her intet at vide om de faktiske Forhold, saaledes som de ligger i Burmeister & Wain, vi maa nøjes med Hentydninger og med Forsikringer om, at i Udvalget vil der blive givet fortrolige Meddelelser. Men Offentligheden skal altsaa ikke have noget at vide om disse Ting. Hvad skal der komme efter denne Henstandsperiode? Skal der saa ikke træffes en Ordning, hvorved Staten bindes til at give Tilskud til dette Foretagende, saaledes som man tidligere har set, at Staten har maattet give Tilskud til andre kapitalistiske Svindlerforetagender?

Saadan maa det sikkert være Mening. Allerede ved det, som her forestaar, er det Mening, at de Millioner, som Staten i Forvejen har bundet i Burmeister & Wain, skal skydes tilbage til Fordel for de Millioner, som Hovedbankerne vil skyde til, naar dette Forslag vedtages; altsaa Statens — det vil sige den store Befolknings — Millioner skal skydes tilbage til Fordel for de nye Penge, som Hovedbankerne skal skyde ind for at søge at redde dette Foretagende.

Samtidig skal et Udvalg undersøge Sagen

nærmere. Der er jo ikke meddelt noget om, hvorledes dette Udvalg skal sammensættes, men i Dagspressen har det været fremme, at dette Udvalg skal sammensættes af Repræsentanter for Hovedbankerne og en Repræsentant for Regeringen. Et saadant Udvalg vil naturligvis ikke kunne foretage en Undersøgelse, som Arbejderklassen vil have Grund til paa nogen Maade at have Tillid til, især naar man kender, hvorledes man tidligere har givet Oplysninger, f. Eks. i Landmandsbank-Sagen, hvor man stadig gav ufyldestgørende Oplysninger for stadig at faa Staten til at give nye Tilskud og paa denne Maade bruge den store Befolknings Millioner til at understøtte et kapitalistisk Foretagende.

Hovedbankerne skal altsaa give deres Tilskud uden Risiko, idet deres Penge skal sikres fremfor alle andres. Men hvilken Sikkerhed gives der ved dette Forslag for Arbejderne i dette Foretagende? Det, som her foreligger, er naturligvis en Følge af Systemet, en Følge af det kapitalistiske System, som netop maa medføre Krak af den Art, som her er sket, maa medføre en Krisetilstand og medføre, at de forskellige Foretagender ikke kan klare sig, naar de skal give de Tantiømer og de Direktørlønninger, som det forudsættes, de skal under det kapitalistiske System. Det drejer sig ikke bare om Enkeltpersoner, som har administreret daarligt, men det drejer sig om selve det kapitalistiske System.

Her kan jeg for saa vidt slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. S. Munk sagde i sin Ordførertale, idet han jo ogsaa talte om Systemet, men paa den anden Side bliver man jo altid mistænksom, naar der fra den Side anvendes Talemaader, som ellers mest hører hjemme paa Skydebanen; man spørger altid, naar der anvendes radikale Talemaader fra den Side, hvilke nye Forræderier man forbereder mod Arbejderklassen.

Dette Forslag er naturligvis et nyt Forræderi. Det betyder, at man skal binde Statens Midler og Statens Garanti i et kapitalistisk Svindlerforetagende, saaledes som man har gjort det før, og derfor maa vi absolut kræve, at de forskellige Oplysninger kommer frem for hele Offentligheden, at Regnskabet lægges frem, at Offentligheden faar fuldt Kendskab til, hvad denne Sag drejer sig om. Netop naar man vil føre en Kamp mod det kapitalistiske System, maa man kræve alle Oplysninger paa Bordet, ikke tage noget Hensyn til disse kapitalistiske Foretagender, men kræve Oplysningerne frem, saa Offentligheden kan tage Stilling til disse Spørgsmaal.